

Pastoralis Sollicitvdinis, Sive De Officio, Et Potestate Episcopi

Tripartita Descriptio. Cvivs Pars Prima Episcoporum institutionem, ...
Secvnda Quicquid ad Episcopi est potestatem, ... Tertia Quod ad casuum
reseruationem, ... Methodo Noua, & expedita complectitur

Quæ omnia ad praxim vtriusque fori, interioris scilicet, & exterioris, & ad
iurisdictionis explicationem exigenda continet

Barbosa, Agostinho

Parisiis, M.DC.XXV.

Laus Deo, & Beatissimæ Virgini ab Oliua, S. Damaso, & Gualteri patronis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98639](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98639)

mittere illos, qui cum suo patrimonio sustentari valeant, stipendia ecclesiastica in suos usus impendunt, quod tamen nullatenus commisisissent, si Hieronymus loqueretur de consilio, iuxta reg. cap. ult. vers. quod precipitur, ibi, offerentis arbitrium 14. questione 1. glos. reg. nullus 62. in 6. Planius ergo respondetur cum eadem glos. & Covar. d. numero 2. vers. prima, textum illum procedere attento tempore antiquo, quo bona Ecclesiæ erant solummodo destinata ad alendos pauperes Christianos, & clericos egenos, ut satis insinuat cap. certe 12. q. 1.

aduertunt post alios *set. d. art. 3. Sarmi. d. p. 1. capite 5. numero 17.*

39 Nec etiam in contrarium facit tex. in cap. illi autem 12. quest. 1. ad finem, quia facile respondetur procedere inspecto eodem tempore antiquo, quo Ecclesia Catholica, veluti nouum germen florescere incipiebat, & Apostolicis consiliis ita addita, ut multitudinis Christianorum esset cor vñ, & anima vna, omnia namque erant communia, nemo sibi aliquid proprium vindicabat, d. c. illi ad finem, refert plures, quos sequitur *Con. d. n. 2. prope finem.*

Laus Deo, & Beatissimæ Virgini ab Oliua, S. Damaso, & Gualtero patronis.

HIC ego diuino adiutus auxilio finem huius operis consequutus sum, portum tetigi, qui post exactos labores, & continuas in hac Curia lucubrationes illud ibi duobus sine intermissione annis institui, & ad optatum finem perduxì, præloq. mandauì. Extulit aliquando me oratio, ac longius, quàm destinaui, traxit; nonnunquam vero aliqua præterij, veritus ne ob nimiam prolixitatem lectori fastidium attulissem. Protestor tandem omnia, & quicquid hætenus scripsi habere eum sensum quem tenuit, & tenet Sancta Mater Ecclesiæ à cuius vero sensu, Catholica Fide, ac dogmatibus nullatenus deuiare intendo. Si vero aliquod erroneum verbum, etiam minimum (quod Deus auertat) huic operi apposuerim, detestor sane, atque ex corde respuo, nec illud peruerso animo meo me adiunxisse, sed inscitia potius, ignorantia, leuitate, aut incuria positum fuisse protestor, non quidem ut multi hæresiarchæ obtestati sunt, ut excusarent excusationes in peccatis, sed sicuti fidelis quisque, ac timens Deum protestari debet, ut eius verba præportent intimum cordis, mentisque desiderium, rectissimamque opinionem. Potui siquidem (ut inquit Augustinus lib. 1. de Trinitate) errare, sed hæreticus propterea non sum, nec ero. In vrbe hac die 16. Ianuarij 1623. qua & compositioni & totius operis impressioni vltima manus imponitur.

Augustinus Barbofa.